

Bruksela, 20 czerwca 2016 r.
(OR. en)

10400/16

COEST 166

WYNIK PRAC

Od:	Sekretariat Generalny Rady
Data:	20 czerwca 2016 r.
Do:	Delegacje
Nr poprz. dok.:	10172/1/16 REV 1
Dotyczy:	Konkluzje Rady w sprawie Arktyki

Delegacje otrzymują w załączeniu konkluzje Rady w sprawie Arktyki przyjęte przez Radę 20 czerwca 2016 r.

Konkluzje Rady w sprawie Arktyki
Rada do Spraw Zagranicznych, 20 czerwca 2016 r.

1. Rada z zadowoleniem przyjmuje wspólny komunikat dotyczący zintegrowanej polityki Unii Europejskiej w sprawie Arktyki (JOIN(2016) 21 final), przyjęty w dniu 27 kwietnia 2016 r. przez Komisję Europejską i Wysokiego Przedstawiciela. W tym kontekście Rada przywołuje swoje konkluzje z dnia 12 maja 2014 r.¹
2. Rada podkreśla znaczenie bezpiecznej, zrównoważonej i prosperującej Arktyki. Odnotowując zwrócenie większej uwagi świata na region Arktyki i intensyfikację działań w tym regionie, Rada przypomina, że w żywotnym interesie UE leży budowanie i dalszy rozwój dotychczasowego międzysektorowego zaangażowania w Arktyce. Ambitna przekrojowa i właściwie skoordynowana polityka wobec Arktyki przyczyni się do zaangażowania UE w tym regionie, którego znaczenie strategiczne nieprzerwanie rośnie. Arktyka jest obszarem aktywnej współpracy między głównymi podmiotami na szczeblu regionalnym i światowym; wzmocnienie zaangażowania UE w regionie Arktyki jest istotne również z punktu widzenia polityki zagranicznej i bezpieczeństwa.
3. Uznając główną odpowiedzialność państw arktycznych, Rada uważa, że wiele problemów wpływających na sytuację w regionie można skuteczniej rozwiązywać dzięki współpracy regionalnej lub wielostronnej. UE może wnieść znaczący wkład także na forach regionalnych i wielostronnych, które zajmują się kwestią Arktyki, w szczególności na forum Rady Arktycznej i Euro-arktycznej Rady Morza Barentsa oraz w ramach wymiaru północnego. Ważne są również inne partnerstwa, w tym Transatlantyckie Stowarzyszenie Badań Oceanów.
4. Rada zgadza się na dalszą współpracę UE z ludami tubylczymi w Arktyce i społecznościami lokalnymi, aby respektować i propagować ich opinie i prawa przy obecnym opracowywaniu strategii UE mających wpływ na Arktykę.

¹ Konkluzje Rady z dnia 12 maja 2014 r. w sprawie kształtowania polityki Unii Europejskiej wobec regionu Arktyki.

5. Główne tematy, zasięg geograficzny i reakcje polityczne nakreślone we wspólnym komunikacie słusznie kładą nacisk na zrównoważony rozwój i wykorzystanie zasobów Arktyki przy jednoczesnym zachowaniu jej delikatnego środowiska oraz ważnych ekosystemów.
6. W związku z tym Rada uznaje potrzebę podjęcia pilnych działań na szczeblu światowym w celu zmniejszenia znacznych zagrożeń związanych ze zmianą klimatu i ze skutkami zwłaszcza globalnych działań dla środowiska arktycznego oraz zapobiegania tym zagrożeniom. W szczególności w dziedzinie łagodzenia zmiany klimatu i przystosowywania się do niej UE i jej państwa członkowskie muszą zapewnić ambitne i spójne rozwiązania mające skutki w skali lokalnej i globalnej, także dzięki realizacji zobowiązań podjętych w ramach regionalnych i wielostronnych umów dotyczących ochrony środowiska, a zwłaszcza porozumienia paryskiego w sprawie zmian klimatu z grudnia 2015 r. W tym kontekście Rada przywołuje swoje konkluzje z dnia 15 lutego 2016 r.²
7. Uznając główną rolę UE i jej państw członkowskich we wspieraniu zrównoważonego rozwoju i innowacji, Rada z zadowoleniem przyjmuje dążenie Komisji do wzmocnienia synergii między różnymi instrumentami finansowania mającymi na celu zwiększenie zrównoważonego rozwoju w regionie Arktyki poprzez utworzenie forum podmiotów zainteresowanych Arktyką z uwzględnieniem pozycji i kompetencji poszczególnych jego uczestników, a także organizowanie kolejnych konferencji, jak zapowiedziano we wspólnym komunikacie.
8. Przypominając o swoim zdecydowanym poparciu dla swobody badań naukowych w regionie Arktyki, Rada zgadza się, że wysiłki UE i jej państw członkowskich w dziedzinie nauki i badań dotyczących Arktyki wzajemnie się uzupełniają i wnoszą zasadniczy wkład w obszary tematyczne uwzględnione we wspólnym komunikacie, również w odniesieniu do infrastruktury badawczych. Przyjmując z zadowoleniem zamiar utrzymania wysokiego poziomu finansowania badań związanych z Arktyką w ramach programu „Horyzont 2020”, przy jednoczesnym zachowaniu równowagi regionalnej w finansowaniu, Rada zachęca Komisję do podjęcia na wszystkich szczeblach wysiłków zmierzających do osiągnięcia synergii między unijnymi programami finansowania, a także pomiędzy krajowymi, okołobiegunowymi i międzynarodowymi programami monitoringu i badań – w tym programami kosmicznymi – oraz do kontynuowania wysiłków zmierzających do poprawy jakości badań, gromadzenia danych oraz zdolności obserwacyjnej w regionie Arktyki w ramach współpracy międzynarodowej.

² Konkluzje Rady z dnia 15 lutego 2016 r. w sprawie europejskiej dyplomacji klimatycznej po konferencji COP 21.

9. Rada z zadowoleniem przyjmuje udział UE w negocjacjach w sprawie umowy międzynarodowej mającej zapobiec nieuregulowanym połowom w środkowej części Oceanu Arktycznego, czyli w dziedzinie, która podlega wyłącznej kompetencji zewnętrznej Unii. Ponadto Rada z zadowoleniem przyjmuje zaangażowanie UE i jej państw członkowskich w prace dotyczące zarządzania opartego na obszarach, w tym morskich obszarach chronionych, w ścisłej współpracy z zainteresowanymi podmiotami regionalnymi, organizacjami i procesami oraz z poszanowaniem tych podmiotów, jak również w ramach instytucji wielostronnych. W odniesieniu do bezpieczeństwa morskiego i zapobiegania zanieczyszczeniom Rada z zadowoleniem odnotowuje także przyjęcie przez Międzynarodową Organizację Morską Międzynarodowego kodeksu eksploatacji statków na wodach polarnych i zachęca do jego wdrożenia i egzekwowania.
10. W oparciu o podejście ostrożnościowe mające na celu zwiększenie odporności środowiska w regionie Rada zachęca Komisję do zbadania, w jaki sposób UE może przyczynić się do zrównoważonego rozwoju przemysłu i odpornej na zmianę klimatu infrastruktury, w tym niskoemisyjnych i innowacyjnych technologii przystosowanych do zimnego klimatu, a także telekomunikacji w Arktyce, zgodnie z – między innymi – planami oraz założeniami polityki dotyczącymi TEN-T. Wzmocnienie współpracy handlowej i biznesowej, dynamiczne ramy ustanawiania i rozwoju małych i średnich przedsiębiorstw (MŚP), a także zrównoważona turystyka w regionie Arktyki mogą być istotnymi czynnikami sprzyjającymi rozwojowi społeczno-gospodarczemu i odporności społeczności lokalnych i całego regionu, w tym w odniesieniu do działalności gospodarczej społeczności tubylczych przyczyniającej się do utrzymania ludności i do rozwoju.
11. Rada zachęca do ścisłej współpracy między instytucjami UE a państwami członkowskimi w kontekście wyzwań związanych z Arktyką. W ramach regionalnych i wielostronnych, a także w obrębie współpracy dwustronnej i dialogu politycznego z partnerami w regionie Arktyki i innymi partnerami zaangażowanymi w sprawy Arktyki, Rada wzywa Wysokiego Przedstawiciela i Komisję, by regularnie podejmowali kwestie istotne dla tego regionu. Ponadto Rada podkreśla kluczowe znaczenie nieprzerwanej ścisłej współpracy ze społecznościami lokalnymi, ludami tubylczymi, jak również z organizacjami społeczeństwa obywatelskiego i przedstawicielami przedsiębiorstw. UE oczekuje szybkiego wdrożenia jej statusu obserwatora zgodnie z deklaracją kiruńską Rady Arktycznej z maja 2013 r. Rada podkreśla również ważną rolę, jaką państwa członkowskie UE odgrywają w Radzie Arktycznej jako członkowie i obserwatorzy w promowaniu współpracy w Arktyce, zgodnie z ich odpowiednim statusem.

12. Rada zwraca się do Wysokiego Przedstawiciela i Komisji – zgodnie z podziałem kompetencji między UE a jej państwami członkowskimi – o dalsze aktywne wdrażanie i monitorowanie istotnych zobowiązań oraz o ściśle monitorowanie sytuacji klimatycznej, środowiskowej, morskiej i społeczno-gospodarczej w regionie, a także o regularne składanie Radzie sprawozdań.
-